

314

UCHWAŁA Nr 122 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 marca 1952 r.

w sprawie finansowania wydatków na propagandę zadań produkcyjnych przedsiębiorstw oraz metod pracy i osiągnięć przodowników i racjonalizatorów produkcji.

Prezydium Rządu postanawia:

§ 1. W celu zapewnienia pokrycia wydatków związanych z propagandą zadań produkcyjnych oraz popularyzacją współzawodnictwa pracy a także metod pracy i osiągnięć przodowników i racjonalizatorów produkcji (tablice, wykresy, plansze, gazetki wielonakładowe, akcja prelekcyjna i odczytowa itp.) zezwala się na wydatkowanie poczynając od dnia 1 marca 1952 r. w uposażonych zakładach pracy, zatrudniających powyżej 300 pracowników, sum w wysokości do 0,05% w stosunku do planowanego funduszu płac.

§ 2. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach centralny zarząd może na wniosek zakładu pracy zezwo-

lić na podwyższenie granicy określonej w § 1, lecz nie wyżej niż do 0,1%.

§ 3. 1. Środkami, o których mowa w § 1, dysponuje dyrektor zakładu pracy w uzgodnieniu z radą zakładową lub miejscową.

2. Środki te należy uruchamiać i rozliczać się z nich w okresach kwartalnych.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, Ministrowi Finansów i wszystkim zainteresowanym ministrom.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1952 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

315

UCHWAŁA Nr 123 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 8 marca 1952 r.

w sprawie pokrycia w 1952 r. ze środków budżetowych wydatków na nagrody indywidualne, przyznawane przez kierowników naczelných organów administracji państwowej.

W celu umożliwienia kierownikom naczelných organów administracji państwowej nagradzania pracowników przedsiębiorstw państwowych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, oraz pracowników centralnych zarządów, zarządów i zjednoczeń Prezydium Rządu uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Kierownicy naczelných organów administracji państwowej mogą przyznawać pracownikom przedsiębiorstw państwowych, działających według zasad rozrachunku gospodarczego, oraz pracownikom centralnych zarządów, zarządów i zjednoczeń nagrody za wybitne osiągnięcia, zwłaszcza gdy zadania zostały wykonane w szczególnie trudnych warunkach.

2. Nagrody, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznawane w szczególności za konkretnie ustalone wybitne osiągnięcia w zakresie:

- 1) wykonania i przekroczenia planu produkcji w szczególnie trudnych warunkach;
- 2) podniesienia wydajności pracy, poprawy jakości produkcji lub obniżenia kosztów produkcji;
- 3) racjonalizacji metod produkcji i organizacji pracy;
- 4) wyróżniającego się kierowania zakładem pracy, oddziałem lub inną jednostką organizacyjną zakładu pracy;
- 5) wprowadzenia i skrócenia okresu przyswojenia nowych metod produkcji;
- 6) wzorowej organizacji bezpieczeństwa pracy;
- 7) upłynnienia zbędnych remanentów (nadwyżek materiałowych) oraz za
- 8) szczególną ofiarność i wysiłki, wykazane przy akcjach ratowniczych w czasie katastrof.

3. Nagrody nie mogą stanowić źródła mechanicznego podwyższenia zarobków pracowników.

§ 2. Upoważnia się Ministra Finansów do umieszczenia w budżetach naczelných organów administracji państwowej na rok 1952 kredytów w łącznej wysokości 27 milionów złotych na przyznawanie nagród, o których mowa w § 1.

§ 3. Podziału kwot, o których mowa w § 2, dla poszczególných kierowników naczelných organów administracji państwowej dokona Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. 1. Kierownik naczelnego organu administracji państwowej przyznaje nagrody w zasadzie za wyniki osiągnięte w ubiegłym kwartale.

2. Wysokość nagrody nie może jednorazowo przekroczyć 200% miesięcznego pełnego wynagrodzenia pobieranego przez nagrodzonego pracownika. Nagroda może być przyznana temu samemu pracownikowi nie więcej niż dwukrotnie w ciągu roku.

§ 5. 1. Z kwot, przypadających kierownikowi naczelnego organu administracji państwowej z podziału dokonanego stosownie do § 3, kierownik tego organu zatrzyma na cele bezpośredniego nagradzania pracowników podległych mu centralnych zarządów, zarządów, zjednoczeń i przedsiębiorstw nie więcej niż 50%. Pozostałą kwotę prześle do dyspozycji dyrektorów szczególnie ważnych zakładów pracy z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników zatrudnionych w tych zakładach.

2. Pracownicy zatrudnieni w centralnych zarządach, zarządach i zjednoczeniach mogą być nagradzani wyłącznie z kwot pozostających w bezpośredniej dyspozycji kierownika naczelnego organu administracji państwowej na podstawie jego własnej inicjatywy lub też na wniosek dyrektora centralnego zarządu, zarządu albo zjednoczenia bezpośrednio podległego kierownikowi naczelnego organu administracji państwowej. Na nagradzanie tych pracowników kierownik naczelnego organu administracji państwowej nie może przeznaczyć więcej niż 20% kwoty pozostającej w jego bezpośredniej dyspozycji.

3. Pojęcie „pracownicy” obejmuje również dyrektorów centralnych zarządów, zarządów, zjednoczeń i zakładów pracy.

§ 6. Wszystkie osoby uprawnione stosownie do niniejszej uchwały do dysponowania kwotami przezna-